

קוֹנְטֵרַס

תַּעֲזֹב אוֹתִי

יִכְנִיס בְּאָדָם עֲצוֹת אֵיךְ לְהַצְלִיחַ בְּחַיָּיו, וְאֵיךְ שְׂיִזְכֶּה לְבִטְחוֹן
עֲצָמִי לֹא לְהִתְפַּחֵד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וַיִּגְלֶה לְאָדָם אֵיךְ
שְׂיִהְיֶה עֲצָמָי לְגַמְרִי, וְלֹא יִהְיֶה תְלוּי בְּאַחֲרִים כָּלֵל.

*

בְּנוֹי וּמֵיֶסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן,
בוֹצִינָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, אָדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ,
רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תְלַמִּידוֹ, מוֹרְנוּ

הַקְּדוֹשׁ, אוֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִיס לִיָּה

רַבֵּי נִתָּן מְבַרְסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ,

וּמִשְׁלָב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאַמְרֵי חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֹהַר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְדַפּוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב

עִיה "ק יְרוּשָׁלַיִם תוֹבֵב" א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: הָאָדָם יְכוּל
לְחַיּוֹת חַיִּים עֲרָבִים וּמְתָקִים בְּזֶה
הָעוֹלָם, לוֹלֵי שְׁנֵדְבָקִים אֵלָיו תָּמִיד
אֵינְשֵׁי דְלֹא מְעֵלִי, חֲבָרִים רָעִים,
אֲשֶׁר הֵם הוֹרְסִים אוֹתוֹ לְגַמְרֵי,
וְאִם הָיָה מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לֹמַר
תַּכְּף-וּמְיָד לְכָל חֵבֵר רַע שְׁמַתְקֵרֵב
אֵלָיו וְרוֹצֵה לְפַתּוֹתוֹ לִילֵךְ בְּדַרְךְ
עֲקָמָה: "תַּעֲזֹב אוֹתִי", תַּכְּף-וּמְיָד
הָיָה נִפְטָר מִמֶּנּוּ, וְלֹא הָיָה בָּא אֶל
מָה שְׁבָא, רַחֲמָנָא לְעֵלָן, כִּי כָל
הַצָּרוֹת וְהִיסוּרֵינן בָּאִים רַק מִחַמַּת
חֲבָרִים רָעִים, וְעַל-כֵּן אִם רוֹאֵה
אֵיזָה חֵבֵר רַע שְׁרוֹצֵה לְגַשֵּׁת אֵלָיו,
יֹאמֶר: "תַּעֲזֹב אוֹתִי".

(אמרי מוהרא"ש, חלק ב', סימן תפד)

קונטרס

תַּעֲזֹב אוֹתִי

.א.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטֵי פְּרִטִית, וְאֵין שׁוּם
דָּבָר בְּזֶה הָעוֹלָם נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, כִּי הַכֹּל מִשְׁגַּח בְּהַשְׁגָּחַה
פְּרִטִית, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת הַבְּרִיאָה
כְּלָה, וּבְכָל עֵת וּרְגַע מִתְחַדֶּשֶׁת כָּל הַבְּרִיאָה, וְעַל-כֵּן
רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְאֵל
תִּנְיִח אֶת עֲצָמְךָ לְפָל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְשׁוּם דָּבָר
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, רַק תִּדַּע, אֲשֶׁר כָּל מְאוֹרְעוֹתֶיךָ
הֵם לְטוֹבָה, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת
ס.): כָּל דְּעֵבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עֵבִיד (כָּל מֶה שֶׁעוֹשֶׂה
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא עִם הָאָדָם הַכֹּל לְטוֹבָתוֹ), וְאֵף שִׂישׁ

הרבה דברים שאי אפשר להבין תכף ומיד את הטובה
בזה, כי למעשה האדם סובל לעת עתה רעה גדולה —
הן מעצמו והן מזלתו, הן מהקרובים והן מהרחוקים,
עם כל זאת צריך להאמין באמונה אמתית, אשר
בודאי בכל מה שעובר עליו, הכל לטובתו הנצחית,
ואם יחזיק מעמד ולא ישבר, יזכה לצאת מהמשבר
שמסבב אותו. ואם יבוא איזה אדם ויאמר לך אחרת,
וירצה ליאש אותך, ולומר לך, כאלו אבד מנוס ותקוה
ממך, ואף פעם כבר לא תושע ולא תוכל לצאת מהפח
היקוש הזה ומהצרה המרורה הזאת שנלכדת בה, ראה,
אהובי, בני, ללעג לו, ותאמר לו: "תעזב אותי", ואל
תבלבל אותי, כי אני מאמין באמונה אמתית, אשר
הוא יתברך מחיה ומנהוה ומקים את כל הבריאה כלה,
ודומם, צומח, חי, מדבר, הם הכל אלקותו יתברך, כי
הוא יתברך צמצם והלביש את עצמו כביכול בתוך
העולם, אשר בשביל זה נקרא "עולם" — לשון העלם,
כי נעלמת אלקותו יתברך בכל פרט מפרטי הבריאה,
ועל-כן בודאי כל מה שעובר על כל אנשי העולם
בכלליות ועלי בפרטיות, הכל לטובתי ממנו יתברך,
כי הכל בחשבון צדק, ואז, אהובי, בני, אם תהיה
חזק ואמיץ בדעתך לילך בדרך זו — לא להתפעל
ולא להתבלבל משום בריה שבעולם, שאומרת אחרת,

רק כל אחד הרוצה לשבר אותך ולהפילך ולהשליךך ולהחליש דעתך, תאמר לו: "תעזוב אותי", דיקא אז תצליח בחייהך, ותעבור את הימים והשבועות והחדשים והשנים שלך בטוב ובנעימים, כי מי שאינו מתפעל משום ברירה, רק מדבק את עצמו בחי החיים בו יתברך, ואומר לכל מי שרוצה להשפיל אותו: "תעזוב אותי", דיקא הוא מצליח בחייו וחי חיים טובים ונעימים, חיים מתקים וארכים; אשרי מי שמכניס דבורים אלו בתוך לבבו, ואז טוב לו כל הימים.

ב.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר מלמעלה נותנים לכל בר ישראל כחות עצומים להפוך את הגשמיות לרוחניות, את המר למתק, את החשך לאור ואת המניעות לנעימות, אך עליך לדעת, כי לזכות לזה צריכים כחות עצומים, כי כל זמן שאדם נמצא בתוך העולם, ומסבב עם גשמיות ומניעות וחשך ומרירות, יש לו בחירה גדולה, ומכל שכן כשבני-אדם מתלבשים עליו — להשפילו ולהכניעו ולרחקו ולשברו, אז הנסיון קשה מאוד מאוד, כי בני-אדם יש להם כח גדול להחשיך ולמרר ולהשפיל את נפש זלאתם, וזה עקר הבחירה בזה העולם — להרגיל את עצמו לברח

מכל מה שעובר עליו רק אליו יתברך, ולא להסתכל על שום ברִיה ועל שום מונע ומעכב שבעולם יהיה מי שיהיה ויהיה איך שיהיה, וכל זמן שאין האדם חזק ואמיץ בדעתו לומר לזולתו: "תעזב אותי", ואל תשפיל אותי, ואל תחשיך ואל תמרר את חיי, עדין הוא בסכנה גדולה מאד, שלא ישברו אותו ולא יחשיכו וימררו את חיי, כי זה טבע רע של בני אדם — להשתלט על הזלת, ותכף-ומיד כשהוא משתלט על זולתו, אזי הוא מחשיך את חיי, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:): פיון שנצרך אדם לבריות, עולם חשוף בעדו, ברגע שאדם צריך טובות מזלתו, כבר רעים ומרים חיי, ונשבר לגמרי, ועל-כן אם אתה רוצה להצליח, אהובי, בני, בחיך, ואתה רוצה להפך את המר למתק, את החשך לאור ואת המניעות לנעימות, תרגיל את עצמך לומר לכל מי שעומד פנגדך "תעזב אותי", ועל-ידי-זה תפגס בך עזות ועקשנות דקדשה, שלא תתפעל משום ברִיה שבעולם, ואז תוכל להשיג את אמתת מציאותו יתברך, המחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, כי אי אפשר לזכות לגלוי אלקות, כי אם כשמחזק ומאמץ את לבבו, לא להתפעל משום ברִיה שבעולם, ולא להניח לאף אחד להשתלט עליו, אשר אז דיקא יצליח בחייו, כי על-ידי תקף האמונה

הַקְדוּשָׁה שְׁאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָס בּוֹ
 אֹר נֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, אֲשֶׁר הָאֹר הַזֶּה הוּא הַמְּתִיקוֹת
 וְהַעֲרֵבוֹת וְהַנְעִם הָאֲמִתִּים בְּחַיֵּי הָאָדָם, כִּי אֵין לָךְ עוֹד
 אֹר כְּמוֹ אֹר הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵין לָךְ עוֹד מְתִיקוֹת
 וְנִעִם וְעֲרֵבוֹת כְּמוֹ הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן
 כְּשֶׁאָדָם מִכְנִיס אֶת עֲצֻמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה עֲצָמָי, וְאֵינוֹ צָרִיךְ אֶת שׁוּם בְּרִיָּה
 שְׁבַעוּלָם, וְאֵינוֹ מִתְפַּעֵל מֵאֶף אֶחָד, כִּי מֵדַת הָאֲמוּנָה
 — לְהֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא מְחִיָּה, מְהִיָּה וּמְקַיֵּם
 אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, יֵשׁ בְּכַחַה לְהַפְּךְ אֶת כָּל מֵהוּת
 הָאָדָם, עַד שִׁירְגִישׁ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל
 פְּרִטֵי הַבְּרִיָּאָה, וְכָל אֵלוֹ שְׂזָכוּ לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת
 בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֶף אֶחָד לֹא הִיָּה יָכוֹל לְהַשְׁתַּלֵּט עֲלֵיהֶם,
 לְהַשְׁפִּילָם, לְהַחֲשִׁיךְ וּלְמַרֵר אֶת חַיֵּיהֶם, וְזֶהוּ שְׂבָחָם שֶׁל
 עַם יִשְׂרָאֵל, שְׂזוֹכִים לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּעוֹלָם עַל אֶף שְׂכָל
 אַמּוֹת הָעוֹלָם עוֹמְדִים כְּנִגְדֵם עִם כָּל זֹאת מְרַב אֹר
 וּדְבָקוֹת וְחַיּוֹת וְזִיו הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, שֶׁנִּטְבְּעָה בָּהֶם,
 זֶה מֵה שְׂמַעְמִיד אוֹתָם עַל רַגְלֵיהֶם, וְזֶה מֵה שְׂמַחֲזִיק
 וּמְאַמֵּץ אֶת רוּחָם, וְשׁוּם רוּחַ סְעָרָה שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם
 אַמָּה וְלָשׁוֹן לֹא יְכוּלָה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל וּלְכַלּוֹת אוֹתָם, כִּי
 אֶפְלוֹ אִם הִצְלִיחוּ אַמּוֹת הָעוֹלָם, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים,
 לְכַלּוֹת אוֹ לְדַכֵּא אוֹ לְהַשְׁפִּיל חֵלֶק אֶחָד מֵעֲמֵנוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל, תִּכְרַף-וּמִיד קָמוּ בְּמָקוֹם אַחַר אַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
 וְחָזְרוּ וּבָנוּ אֶת הַיְהוּדוֹת, וְעָשׂוּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דִּירָה
 בַּתְּחִתּוֹנִים עַל-יְדֵי בְּנֵי בְּתֵי כְּנַסִּיּוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת,
 מְקוֹאוֹת וְתַלְמוּדֵי תוֹרָה, וְהַחֲדִירוּ בָּהֶם אֶת הָאֱמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה וְהִטְהוּרָה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִדּוֹר דּוֹר, וְכֵן הָיָה בְּרַב
 מְקוֹמוֹת הָעוֹלָם הֵיכָן שֶׁאַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ גָּרִים,
 אִף שֶׁבְּאַיִזָּה צַד מִהָעוֹלָם הִשְׁפִּילוּ וְהִכְנִיעוּ אוֹתָם אֲמוֹת
 הָעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת לֹא הִתְיַאֲשׂוּ וְלֹא הִתְפַּעְּלוּ, רַק
 מִצַּד שְׁנֵי כְּבָר חָזְרוּ וּבָנוּ אֶת הַהֲרִיסוֹת, וְכֵן יֵשׁ לְעַם
 יִשְׂרָאֵל קִיּוּם; וְעַל-כֵּן, אֲהוּבֵי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, אִם אַתָּה
 רוֹצֵה לְהַחְזִיק מֵעַמְד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלְהַצְלִיחַ בְּדַרְכָּךְ,
 רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּכָל זֹאת, וּמִי שֶׁיִּרְצֶה לְשַׁבֵּר וְלְהַשְׁפִּיל
 וְלִבְטֹל אוֹתָךְ, תֹּאמֶר לוֹ: "תֵּעֲזֹב אוֹתִי", וְאֵל תִּתְפַּעֵל
 מִמֶּנּוּ כָּלֵל, וְאִף שֶׁיְהִיוּ יָמִים אוֹ שָׁבוּעוֹת אוֹ אֲפִלוּ
 חֲדָשִׁים שֶׁיְהִיָּה לְךָ מֵר מְאֹד, שֶׁיִּתְגַּבְּרוּ כְּנַגְדְּךָ וַיַּעֲמְדוּ
 עָלֶיךָ כָּל מִינֵי שׁוֹנְאִים, וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֶּיךָ, וַיַּחֲשִׁיכוּ אֶת
 מְזֻלְךָ, עִם כָּל זֹאת אִם תִּהְיֶה חֲזָק וְאִמִּץ בְּאֱמוּנָה
 פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה שֶׁיִּתְהַפֵּף הָרַע
 לְטוֹב וְהַחֲשֵׁף לְאוֹר וְהַמֵּר לְמַתֵּק וְהַמְּנִיעוֹת לְנֻעִימוֹת,
 וְזֶה עֵקֶר הַבְּחִירָה בְּזֶה הָעוֹלָם — אִם הָאָדָם מְכַנִּיס
 בְּדַעְתּוֹ שֶׁכֵּךְ הִיא הָאֱמֶת, אֲשֶׁר אֵין בְּלֻעְדָּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
 וּמְחַפֵּשׁ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וַיּוֹדַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מִסִּתְּתָר בְּכָל

דָּבָר, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכָה לְהַפִּיךְ אֶת הַגִּשְׁמִיּוֹת לְרוּחַנִּיּוֹת, וְשׁוֹם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם לֹא תוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ. וְלִכֵּן רְאֵה, אֱהוּבִי, בְּנִי, מֵה לְפָנֶיךָ, וְתַהֲיֶה חֲזַק וְאַמִּיץ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז דִּיקָא תַמְשֵׁךְ עֲלֶיךָ עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, זִיו, יְדִידוֹת, חֵיּוֹת אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל חֲיִיךָ וְהִלֵּךְ מִחֲשַׁבְתֶּךָ יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה; אֲשֶׁרִי מִי שְׁחוֹקֵךְ בְּלִבּוֹ דְבוּרִים אֱלוֹ, שְׁאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

ג.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, בְּנִי הַיָּקָר, אֲשֶׁר כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּרוּחַנִּיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, הַכֹּל כְּדִי לְמַרְק אֶת עֲוֹנוֹתֶיךָ הַמְרַבִּים, כִּי כָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים שְׁעוֹבֵרִים עַל הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחַנִי הֵם רַק כְּדִי שְׁיִחְזוּר בְּתִשׁוּבָה, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אֶת בְּנָיו וְרוֹצֵה שְׁיִחְזְרוּ אֵלָיו בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְיִזְכּוּ לְהַפִּירוֹ פָּנִים אֶל פָּנִים, לִידַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם לְבוֹשׁ לְגַבֵּי גְלוּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמְחַמֵּת שְׁטַבַּע הָאָדָם הוּא גִשְׁמִיּוֹת וְעַבִּיּוֹת חֲזָקָה, וְאִינוּ רוֹאֵה תַכְף-וּמִיד אֶת הַרוּחַנִּיּוֹת שְׁבָכָל דָּבָר, כִּי עֲוֹנוֹתֶיךָ הַמְרַבִּים טַמְטְמוּ אֶת דַּעְתּוֹ, וְהַעֲקַמְמוּ הַכְּבִידָה אֶת לְבָבוֹ, לְזֹאת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹלַח לוֹ יִסּוּרִים מְרִים, וְהַכֹּל

בשביל שיתעורר לחזור אליו יתברך, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מנחות מג:): מה זית אינו מוציא שמנו, אלא על-ידי כתיית, אף ישראל אין חוזרים למוטב, אלא על-ידי יסורים; כי היסורים שעוברים על האדם הם שוברים את גופו הגשמי והחמרי, וההכרח לו לבוא ולרוץ אליו יתברך; ועל-כן, אהובי, בני היקר, אם עוברים עליך יסורים קשים ומרים, עשה זאת, איפוא, בני, ורוץ וברח רק אליו יתברך, ואל תקרא תגר נגדו יתברך, ומכל שכן שלא תהיינה לך שום טענות ומענות על שום ברִיה, רק תשוב עד המכהו, שהוא הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ואז דיקא על-ידי-זה תזכה לבטל את גשמיות גופך, ויאיר בך אורו יתברך בהארה נוראה ונפלאה עד מאד, ויקרא שמו יתברך עליך, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה צד, ה): אין הקדוש-ברוך-הוא מיחד את שמו על ברִיה כשהוא חי אלא על בעלי יסורין; כי כל זמן שאדם חי הוא בסכנה גדולה מאד, שלא יבלבלו לו את מחו ודעתו ולא יפילו אותו בכפירות ואפיקורסות, כי מחמת הבחירה הלביש את עצמו כביכול בלבושים כאלו, שיוכלו ללכת אל שני מיני דרכים, הינו אל שני כוונות, ואם האדם זוכה, אזי מחבר עצמו אל צדיקים אמתיים הדבוקים בחי החיים בו יתברך, והם בטלים

לְגַמְרֵי לְגַבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנַעֲשִׂים כָּלִים לְגַבֵּי
 גְלוּי הַשְּׂכִינָה, וְעַל-כֵּן מִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֲלֵיהֶם,
 גַּם עָלָיו נִשְׁפָּע וְנִתְגַּלָּה אור גָּדוֹל מְאֹד, לֹא-כֵן מִי שְׁאִינוּ
 זוֹכָה, אֲזִי מִתְחַבֵּר אֶל קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים וְלִיצָנִים
 הַמְּבַטְלִים אֶת זְמַנָּם בְּהֶבֶל וְרִיק, וְעוֹבְרִים עַל כָּל מִינֵי
 זְהֵמוֹת, שְׂקוּץ, תְּעוֹב וְנֹאֵף, וְהֵם רְחוּקִים לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַחֲטָאִים וְהָעוֹנוֹת שְׂאָדָם חוֹטֵא וּמִתְעַב
 וּמְלַכְלֵךְ וּמְזַהֵם אֶת עֲצָמוֹ, מִשְׂפִּיחִים וּמִחֲשִׁיכִים אֶת
 אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ מִמֶּנּוּ, עַד שְׁנוּפֵל בְּכַפִּירוֹת
 וְאִפְיִקוּרְסוֹת, וְאִינָם מֵאֲמִינִים לְגַמְרֵי בְּמִצִּיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 וְזֶה עֵקֶר הַבְּחִירָה — אִם לְטוֹב וְאִם לְרָע; וְעַל-כֵּן,
 אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, רְאֵה לְבַחֵר בְּטוֹב, וְתִבְרַח מֵרָע, הֵינּוּ
 שֶׁתִּתְחַבֵּר אֶל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהֵם
 נַעֲשִׂים בְּחַיֵּיהֶם כָּלִי לְגַבֵּי גְלוּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמָּשֵׁךְ גַּם עָלֶיךָ אור וְחַיּוֹת עֲרֵבוֹת וְנַעֲמִימוֹת,
 וְתִזְכָּה גַם-כֵּן לְבַטֵּל אֶת יִשׁוּתְךָ, וְתִתְגַּלָּה גַּם לְךָ אֲמִתּוֹת
 מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ לֹא תִצְטָרֵךְ לְסָבֵל שׁוּם יְסוּרִים
 וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְצָרוֹת וְכוּ', כִּי מֵאַחַר שְׁזוּכִיתָ
 לְדַבֵּק עֲצָמְךָ אֶל צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים, אִזּוֹ כָּבֵר מִמִּילָא
 יִזְדַּבֵּךְ גּוּפְךָ, וְתִזְכָּה לְהַשִּׁיג אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 לֹא-כֵן אִם תִּחַבֵּר עֲצָמְךָ אֶל קָלִים וְלִצָּנִים וּפּוֹחֲזִים
 הַמְּבַטְלִים אֶת זְמַנָּם בְּהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְלַכְלְכִים בְּשְׂקוּץ

ותעוב זְהֵמַת נְאוּף, עַל־יְדֵי־זֶה גַם עֲבִיּוֹת גּוֹפֵף תַּתְּפֹשֵׁט
 עֲלֶיךָ, וַיִּתְכַּסֶּה וַיִּתְחַשֵּׁף אוֹרוֹ יִתְבָּרֵךְ מִמֶּךָ, וְאִז תִּצְטָרֵף
 לְעֵבֶר יִסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים כְּדֵי לְהַזְדַּכֵּף לְהִיּוֹת גַּם־כֵּן
 כְּלִי לְהַשִּׁיג אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי זֶה הִיָּה עֲקֵר
 תְּאֻתּוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּבְרִיאת כָּל הָעוֹלָמוֹת
 הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחֻנָּנִים וּבְבְרִיאת כָּל הַבְּרִיּוֹת, הַכֹּל לְכֹל
 — כְּדֵי שְׂיִזְכּוּ לְהַכִּיר אוֹתוֹ בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֵט מִפְּרֵטֵי
 הַבְּרִיָּאָה, וְאִם הָאָדָם זוֹכֶה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֲמֵתִית אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ, וּמִטְהַר וּמִקְדָּשׁ אֶת עֲצָמוֹ, עַל־יְדֵי־זֶה זוֹכֶה לְזֶה
 בְּנִקְלָה, אֲבָל אִם הָאָדָם מֵתְלַכְלֵךְ בְּכָל מִינֵי לְכֻלּוּכִים
 וְזֵה־מוֹת, וְנִטְבַּע בְּזֵה־מַת תְּאֻת נְאוּף, שְׂזֵה מְכַנִּים בְּאָדָם
 כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, וְכוּפֵר בְּכֹל — לִית דִּין וְלִית
 דִּין, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אִז דִּיקָא צְרִיף לְעֵבֶר כָּל מִינֵי
 זְכוּכִים עַל־יְדֵי יִסּוּרִים מְרוּרִים; וְלֵכֵן, אֶהוּבֵי, בְּנֵי
 הַיָּקָר, אִם עוֹבֵר עֲלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר — צְרוּת וַיִּסּוּרִים
 מְרִים וְקָשִׁים מְאֹד, עַד שֶׁנִּדְמָה לָךְ שְׂאִינְךָ יְכוּל לְסַבֵּל
 זֹאת, עֲלֶיךָ לְהִתְיַשֵּׁב בֵּינְךָ לְבֵין קוֹנֵךְ — מָה עֲשִׂיתָ,
 וּבְמָה הִתְלַכְלַכְתָּ זֶה יָמִים וְשָׁנִים, וְאֵילוֹ מִינֵי עֲבֵרוֹת —
 שְׂקוּץ, תְּעוּבָה, עֵרֶם וְנְאוּף עֲבֵרָת, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וְעַל־כֵּן
 אֵל תִּקְרָא תִּגְרַע עַל הַיִּסּוּרִים הַבָּאִים עֲלֶיךָ, אֵלָּא תִּדַע
 שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָתְךָ, כְּדֵי לְמַרְק וּלְזַכֵּךְ אֶת גִּשְׁמִיּוֹת גּוֹפֵף,
 שְׂגַם אֶתָּה תִּהְיֶה נֶעֱשֶׂה כְּלִי לְהַמְשִׁכַת זֵיו אוֹר וְחַיּוֹת

אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּעוֹלָם, וְזֶה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (מְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא פְּרַשְׁתַּת כִּי תֵצֵא ב): צָרִיךְ אָדָם לְהַחֲזִיק
 טוֹבָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִמְן שֶׁהִיסוּרִים בָּאִים עָלָיו,
 כִּי הִיסוּרִים מוֹשְׁכִים אֶת הָאָדָם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי
 בְּזֶה שְׁסוּבֵל יִסוּרִים קָשִׁים וּמָרִים, וּבָא וּמִשְׁתַּטַּח לְפָנָיו
 יִתְבַּרֵךְ בְּלֵב נִשְׁפָּר וְנִדְכָּה, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 מוֹחֵל לוֹ עַל הַכֹּל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָרֵי
 פְּרַשְׁתַּת וְאַתְחַנֵּן לֵב): יֵהָא אָדָם שְׂמַח בְּיִסוּרִים יוֹתֵר מִן
 הַטּוֹב, שְׂאֵלוֹ אָדָם בְּטוֹבָה אֵין נִמְחָל לוֹ עוֹן שֶׁבִידוֹ,
 וּבִיִּסוּרִים שְׂבָאִים עָלָיו נִמְחָל לוֹ הַכֹּל; וְעַל-כֵּן רָאָה,
 אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, לֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם
 מְכַל מַה שֶׁאֻמְרִים וּמְדַבְּרִים עָלֶיךָ, וְתַהֲיֶה רְגִיל לֹאמֹר
 לְכֹל שׁוֹנְאֵיךָ וּמְתַנַּגְדִּיךָ וּלְכֹל הִיסוּרִים הַמָּרִים וְהַקָּשִׁים
 שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ: "תֵּעֲזֹב אוֹתִי", כִּי אֲנִי מֵאֲמִין בְּחֵי
 הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהַכֹּל הוּא רַק נִסְיוֹנוֹת,
 שְׂמַנְסִים אוֹתִי לְהִיכֵן אַרְוֵץ בְּשַׁעַת צָרָה, וְעַל-יְדֵי שֶׁתַּהֲיֶה
 חֲזָק וְאֲמִיץ בְּכֹל זֶה, תִּזְכֶּה לְהַנְצִיל מֵהַכֹּל, וְסוּף כָּל סוּף
 יִתְהַפֵּף הַחֲמֹר הָעֵב וְהַמְּגַשֵּׁם שְׁלֶךְ, וְיֵאִיר לְךָ אוֹרוֹ יִתְבַּרֵךְ
 בְּהֶאֱרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד כְּשֶׁמֶשׁ בְּצַהָרִים; אֲשֶׁרִי
 מִי שֶׁנַּעֲשֶׂה כְּלִי לְהַמְשַׁכַּת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּעוֹלָם,
 וְלִזְזֵה זוֹכִים רַק עַל-יְדֵי שֶׁמְקַבְּלִים אֶת הִיסוּרִים בְּאַהֲבָה,
 וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי): אֲשֶׁרִי

אדם שנגע בו יסורים וכבש רחמיו ולא קרא תגר, ואמרו (ילקוט איוב, רמז תתקח): איוב אלולי קרא תגר כשבאו עליו יסורים, כשם שאומרים עכשו אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, כף היו אומרים אלהי איוב; הרי לך, שדיקא על-ידי היסורים שעוברים על האדם, כשאינו קורא תגר, נעשה כלי להמשכת גלוי אלקותו יתברך; ולכן ראה, אהובי, בני היקר, לחזור בתשובה בעודך בשעת כחה, ותתחבר אל צדיקים אמתיים, ועל-ידי-זה לא תצטרך לעבור יסורים קשים ומרים, אלא יאיר עליך אורו יתברך בהארה נוראה ונפלאה עד מאד; אשרי מי שמחזיר דבורים אלו היטב בתוך לבו ודעתו.

ד.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, כי בזה העולם הנסיונות קשים ומרים עד מאד, ועובר על כל אחד ואחד מה שעובר משברים וגלים, ואין לך אדם שלא יסבל צער או מכאובים ויסורים כל אחד כפי בחינתו וענינו בין בגשמיות ובין ברוחניות, ובאמת היה כל אחד ואחד יכול לצאת מכל צרותיו ויסוריו, מכאוביו, בלבוליו ועגמת נפשו לולי הלצים והפוחזים ובעלי המחלקת שיש בעולם, כי בשביל הבחירה והנסיון

נַעֲלָם וְנִסְתָּר אֲמַתָּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ מְרַב בְּנֵי-אָדָם, וְלָכֵן הֵם מְבִטְלִים אֶת זְמַנָּם הַיָּקָר וּמְדַבְּרִים לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה הֵם גּוֹרְמִים מַחְלָקֶת וּמְרִיבוֹת בְּעוֹלָם, וְזֶה מְסַבֵּךְ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי הַלְשׁוֹן הָרַע וְהַלִּיצְנוֹת וּפְטָפוּטֵי הַדְּבָרִים הַבְּטִלִּים שֶׁל מָה בְּכָךְ גּוֹרְמִים צָרוֹת וְרָעוֹת רַבּוֹת בְּעוֹלָם, כִּי מְרַגְלִים אֶחָד עַל הַשְּׂנִי וְגוֹרְמִים מַחְלָקֶת וּמְרִיבוֹת, קִנְאָה וְשִׁנְאָה בֵּין זֶה לְזֶה, עַד שֶׁלֹּא הֵי לוֹ לְאָדָם מְצֻרוֹתָיו שֶׁעוֹבְרוֹת עָלָיו מֵעֲצָמוֹ וּמִמְשַׁפְּחָתוֹ וּמִפְּרִנְסָתוֹ, עוֹד צָרִיךְ לְהִסְתַּבֵּךְ בְּמַחְלָקֶת וּבְמְרִיבוֹת, בְּקִנְאָה וְשִׁנְאָת חֲנָם, אֲשֶׁר אֵינָם שְׂיָכִים לוֹ כָּלֵל; וְעַל-כֵּן אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַפְטִיר אַחַת וּלְתַמִּיד מְכָל צְרוּתֶיךָ וּמְרִירוֹתֶיךָ, וְלַחֲיוֹת חַיִּים אֲרָכִים נְעִימִים וּמְצַלְחִים, רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לֹמַר: "תְּעֹזֵב אוֹתִי", לְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לְהַכְנִיס אוֹתְךָ בְּאִיזוֹ מַחְלָקֶת אוֹ רִיב, קִנְאָה וְשִׁנְאָה שְׂאִינָם שְׂיָכִים אֵלֶיךָ כָּלֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמֶת תִּנְצַל מְצֻרוֹת רָעוֹת וְרַבּוֹת, וְכֵן עַל-יְדֵי שֶׁלֹּא תִהְיֶה מְעֹרָב עִם לִיצְנִים בְּעֲלֵי לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת, יוֹשְׁבֵי קְרָנוֹת וּבְעֲלֵי מַחְלָקֶת, עַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמֶת תּוּכַל לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשְׁכוּ עָלֶיךָ עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִשְׁפְּעוּ עָלֶיךָ כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת

טובות בגשמיות וברוחניות, כי כשאדם דבוק בו יתברך, על-ידי-זה משפיע עליו הקדוש-ברוך-הוא שפע גשמי, שלא חסרה לו פרנסה, וכן שפע רוחני — שזוכה לחדש חדושים בתורה, וכן יש לו דבורים חמים כגחלי אש לדבר עם זולתו, לא-כן כשהוא מערב עם כל מיני בורים וריקים, קלים ופוחזים, ליצנים ובעלי לשון הרע, בעלי מחלקת ומריבות, על-ידי-זה קשה לו לשוב בתשובה אמיתית אליו יתברך, כי מי שמערב בין ליצנים והולכי בטל, הרי זה מתבייש מהם, כי רוצה לדמות להם, ועל-ידי-זה אינו יכול לשוב בתשובה שלמה, ונשאר בתוך החשך והצרות והיסורים המרים שלו; ועל-כן אם אתה רוצה באמת, אהובי, בני, לחזור בתשובה, ראה להרגיל את עצמך לומר לכל אלו הפוחזים והריקים, בעלי המחלקת והמריבות — "תעזב אותי", וזה יעזר לך לשוב בתשובה אמיתית, וישפיעו עליך כל מיני השפעות טובות בזה ובבא.

ה.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר כל בר ישראל יש בו כחות עצומים להפך את כל העולם כלו שיהיה נעשה כסא לגבי גלוי אין סוף ברוך הוא, וזה היה

רצונו יתברך — שהאדם שהוא ברִיה קלה ושפלה בזה העולם, יעשה לו דירה כאן בזה העולם, הינו שיהפך את כל הגשמיות לרוחניות, ויגלה ויפרסם לכלם אמתת מציאותו יתברך, ולפיכך נברא האדם יחידי — לגלות אשר כל אחד ואחד יש בכחו להפוך את כל העולם כלו, אם רק יקח את עצמו בידי, ולא יתפעל משום ברִיה שבעולם, רק ילך בתמימות ויגלה ויפרסם את אמתת מציאותו יתברך, ואיך שאין שום תכלית אחרת בזה העולם, רק לשוב אל הקדוש-ברוך-הוא, כי ימינו כצל עובר, הנה אנחנו כאן, ועוד מעט נהיה שם, ועל-ידי שאדם מחזק את עצמו בעבודה הקדושה הזו, על-ידי-זה באמת מצליח, כי מלמעלה נותנים לו כחות עצומים להצליח — אם לוקח את עצמו בידי, ואינו מתפעל משום מתנגדים, ליצנים ומחרחרי ריב, בורים ולצים, קלים וריקים, נואפים ככלבים, ורגיל לומר להם "תעזוב אותי", כי איני מענין בכם כלל, אני בתמי אלך לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך במסירות נפש הכי גדולה, להפוך את גשמיות העולם ולעשותו כסא לגלוי ההשגחה, ואז כשתהיה, אהובי, בני היקר, חזק כל-כך שלא תתפעל משום ברִיה שבעולם, אז דיקא תצליח להוציא מהכח אל הפעל, העקר הרגל את עצמך לומר לכל המונעים והרודפים אותך: "תעזוב

אוֹתִי", אֵינִי מְעַנֵּן בְּךָ, רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, אֲזַ תְּצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ, כִּי עַקֵּר הַצְּלַחַת הָאָדָם תְּלוּי רַק בְּדַבָּר זֶה — כִּשֶׁהוּא חֲזַק בְּעֶצְמוֹ לֹא לְכָל אֵלֹה אֲשֶׁר רוֹצִים לְהַשְׁפִּילוֹ וּלְהַרְחִיקוֹ וּלְגַרְשׁוֹ וּלְהַפִּילוֹ: "תַּעֲזֹב אוֹתִי", שָׂאז כָּל הַקְּלָפוֹת, שֶׁהֵם מִתְנַגְּדִיו וּמְחַרְפִּיו וּמִבְּזִיו נִתְּבַטְּלִים מִמֶּנּוּ לְגַמְרִי; וְזִכֹּר כָּלֵל זֶה, כִּי תַצְטַרֵּךְ אֶת זֶה לְיָמִים הַבָּאִים, כִּי לֹא תִדַּע מַה יֵּלֵד יוֹם, וְאִם לֹא תִחַגֵּר אֶת מִתְנִיף לֹא לְכָל הַמוֹנְעִים וְהַמְּעַכְּבִים וְהַמְּסַתִּירִים לָךְ: "תַּעֲזֹב אוֹתִי", לֹא תְצַלִּיחַ, כִּי הַצְּלַחַת הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת הִיא דִּיקָא כִּשְׂאוֹמֵר לְכָל הַקָּמִים עָלָיו: "תַּעֲזֹב אוֹתִי", וְאֵינוֹ מִתְּפַעֵל מֵהֵם כָּלֵל, שָׂאז זֹכָה לְהַצְּלִיחַ, וּבְכַרְטִיּוֹת מִי שְׂרוּצָה לַעֲשׂוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דִּיכָּה בַּתְּחִתּוֹנִים וּלְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזַק וְאֵמִיץ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, לֹאמֵר: "תַּעֲזֹב אוֹתִי".

.1

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי מְכַל הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים שְׂעוּבָרִים עַל הָאָדָם יְכוּלִים לְצַאת, אִם רַק הָאָדָם מְחֲזֵק אֶת עֶצְמוֹ לֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, וּמִדַּבֵּק אֶת עֶצְמוֹ בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בַּתְּמִימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאוֹמֵר לְכָל הַמְּעַכְּבִים

והמונעים אותו: "תעזב אותי", כי על-ידי מלים אלו שֶׁהָאָדָם אוֹמֵר לְמַחְרָפּוֹ וְלְמַבְזִיּוֹ וְלְמַשְׁפִּילָיו, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה עֲצָמָי וְאִינוּ צָרִיךְ אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְכָל מִי שְׁסוֹבֵל כָּל מִינֵי הַשְּׁפָלוֹת וְדַכּוּיִים, הַכֹּל בָּא כְּשִׁמְנִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת נִשְׁלָט עַל-יְדֵי זֵלָתוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא הוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, לֹא-כֵן אִם תִּרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לֹאמֹר לְכָל אֶחָד: "תִּעְזֹב אוֹתִי", אִינִי מְעַנֵּן בְּךָ, אֲנִי מֵאֲמִין רַק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי רַק הוּא יְכוּל לְעֲזֹר וְאֲנִי נִמְצָא רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמֶת תִּצְלִיחַ אֶת דִּרְכְּךָ, וְתִצָּא מִקְטָנוֹת וּמִחֲלִישוֹת דַּעְתְּךָ, וְתִהְיֶה נַעֲשֶׂה עֲצָמָי, וְאִז תִּעֲלֶה תָּמִיד מֵעֲלָה מֵעֲלָה, כִּי לֹא תוּכַל שׁוֹם בְּרִיָּה לְהַשְׁפִּיל אוֹ לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי זֹו מֵעֲלַת הָאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ — כָּל מֵה שֶׁאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְיוֹדֵעַ וְעֵד אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֹצֵם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֵלֶקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֶלָּא אִם-כֵּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה (חֲלִין ז:), וְאִין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׁמוּכָן לְחַבְרוֹ וְאִין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חֲבֵרְתָּהּ, אֶפְלוֹ כְּמֵלֵא נִימָא (יומָא לח.), וְאֶפְלוֹ רִישׁ גְּרַגְיָתָא מִן שְׁמִיא מִנּוּ לִיָּה, (זֶה שְׁמִמְנָה עַל הַבְּיּוֹבִים

שְׁהִיא מְשֻׁרָה פְּחוּתָה וְקַטְנָה גַם הוּא מְמַנֶּה מְמַנֶּה
 (יְתַבְרֵךְ) (בְּרִכּוֹת נח.), אִם תִּכְנִיס בְּעַצְמָךְ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אִז
 דִּיקָא תַעֲשֶׂה עֲצָמָי וְלֹא תִתְפַּעֵל מִשׁוּם בֶּן אָדָם, וְזֶה
 יָבִיא אוֹתָךְ אֶל כָּל מִינֵי הַצְּלָחוֹת בְּחַיִּים, כִּי הָאֱמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יְתַבְרֵךְ הִיא יְסוּד הַכֹּל, וְכֹל הַהֲצִלָּחָה
 שֶׁל הָאָדָם תְּלוּיָה רַק בָּזֶה, וְלִהְפֹךְ כָּל הַפְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁל
 הָאָדָם בָּאִים רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הָאֱמוּנָה, שְׁזֶה מְכַנֵּס
 בּוֹ קַטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְאִי אֱמוּן בְּעַצְמוֹ, וְעַל-
 יְדִי-זֶה יְכוּלִים לְהַשְׁפִּיל אוֹתוֹ וּלְדַכְּאוֹ, לְחַרְפוֹ, לְבַזּוֹתוֹ
 וּלְשַׁבְּרוֹ, וְזֶה מֵה שְׁקוּרָה הַיּוֹם בְּעוֹלָם — עַל-יְדֵי
 שְׁנֵתִקְרַרְת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עַל-יְדֵי-זֶה
 יֵשׁ בְּכַח הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים הַכּוֹפְרִים וְהָאֲפִיקוֹרְסִים
 וְאֲמוֹת הָעוֹלָם לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַיְרֵאִים וְהַשְּׁלָמִים, וְהַכֹּל
 מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים,
 כִּי כְּשֵׁישׁ לְאָדָם אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְרֵךְ, הוּא צוֹחֵק
 וְלוֹעֵג לָהֶם, וְרָגִיל לוֹמַר: "תַּעֲזֹב אוֹתִי", אִינִי מְעַנֵּן
 בָּךְ כָּלֵל, וְזֶה מְכַנֵּס בּוֹ בְּטָחוֹן עֲצָמִי, שִׁיְהִיָּה חֲזַק
 וְאִמִּין לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֵוֹלָם וּמְצַחוֹ חֲזַק
 נִגְדָם, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה עוֹלָה מְעֵלָה מְעֵלָה; אֲשֶׁרִי מִי
 שְׁמְכַנֵּס בְּדַעַתוֹ וּלְבָבוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתַבְרֵךְ,
 וְנַעֲשֶׂה כִּסָּא לְשְׁכִינַת עֲזוֹ יְתַבְרֵךְ, שְׂאֵז אֶף אַחַד בְּעוֹלָם
 לֹא יוּכַל לְהַשְׁפִּיל וְלְהַכְנִיעַ אוֹתוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן
 כָּלֵל; אֲשֶׁרִי לוֹ בָּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּכָא.